

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 1700
Warszawa, 1 marca 2007 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz zmianie innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Wojciecha Romaniuka.

(-) Mieczysław Aszkiełowicz; (-) Jan Bednarek; (-) Bolesław Borysiuk; (-) Hubert Costa; (-) Krzysztof Filipek; (-) Zofia Grabczan; (-) Andrzej Grzesik; (-) Alina Gut; (-) Danuta Hojarska; (-) Grzegorz Kołacz; (-) Lech Kuropatwiński; (-) Sandra Lewandowska; (-) Czesław Litwin; (-) Wanda Łyżwińska; (-) Małgorzata Olejnik; (-) Adam Ołdakowski; (-) Marzena Paduch; (-) Renata Rochnowska; (-) Wojciech Romaniuk; (-) Grzegorz Skwierczyński; (-) Waldemar Starosta; (-) Józef Stępkowski; (-) Leszek Sułek; (-) Lech Szymańczyk; (-) Grażyna Tyszko; (-) Regina Wasilewska-Kita; (-) Zenon Wiśniewski; (-) Genowefa Wiśniowska; (-) Lech Woszczerowicz; (-) Janusz Marek Wójcik; (-) Jerzy Zawisza; (-) Maria Zbyrowska.

USTAWA
z dniar.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz zmianie innych ustaw

Art. 1

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179 poz. 1484) wprowadza się następujące zmiany:

1)W art. 2 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) Obiektach budownictwa mieszkaniowego – rozumie się przez to budynki mieszkalne stałego zamieszkania sklasyfikowane w Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych w dziale 11.”

2)w art. 41

a)ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12) Stawkę podatku o której mowa w ust. 2 stosuje się do projektowania, dostawy, budowy, remontu, modernizacji, termomodernizacji lub przebudowy obiektów budowlanych lub ich części zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym.”

b)po ust. 12 dodaje się ust. 12a, 12b i 12c w brzmieniu:

„12a) Przez budownictwo objęte społecznym programem mieszkaniowym rozumie się obiekty budownictwa mieszkaniowego lub ich części, z wyłączeniem lokali użytkowych oraz lokale mieszkalne w budynkach niemieszkalnych, sklasyfikowanych w Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych w dziale 12, oraz związanych z tymi obiektami urządzeniami budowlanymi w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (jt. Dz. U. z 2006 r. Nr 156 poz. 118) z zastrzeżeniem art. 41 ust. 12b i 12c”.

„12b Do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym określonego w art. 41 ust. 12a nie zalicza się:

a)budynków mieszkalnych jednorodzinnych, których powierzchnia użytkowa przekracza 250 m².

b)lokali mieszkalnych w obiektach budownictwa mieszkaniowego, których powierzchnia użytkowa przekracza 130 m².”

„12c Przez urządzenia budowlane związane z budownictwem o których mowa w art. 41 ust. 12a rozumie się:

- a) urządzenie i zagospodarowanie terenu w szczególności dojścia, dojazdu, zieleń i małą architekturę;
- b) drogi;
- c) urządzenia i ujęcia wody, stacje uzdatniania wody, oczyszczalnie ścieków, kotłownie, przyłącza sieci (doprowadzające, rozprowadzające, odprowadzające) wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłne, elektroenergetyczne, gazowe i telekomunikacyjne,

pod warunkiem, że ich posiadaczem (lub ich części) jest właściciel obiektu mieszkaniowego, z którym te urządzenia budowlane są związane.”

3) W załączniku nr 3 skreśla się poz. 161.

Art. 2

W ustawie z dnia 29 sierpnia 2005 roku o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym (Dz.U. Nr 177, poz. 1468) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3

- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „do dnia 31 grudnia 2007 r.”
- b) w ust. 5 w pkt. 1 pierwsza część zdania otrzymuje brzmienie: „70 m² powierzchni użytkowej i 1,3 ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego”
- c) w ust. 5 w pkt 2 pierwsza część zdania otrzymuje brzmienie “ 30 m² powierzchni użytkowej i 1,3 ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego”
- d) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:
„6b. Limity kwoty zwrotu, określone w ust. 5 dotyczą okresów 6 - letnich liczonych od daty złożenia pierwszego wniosku, o którym mowa w art. 5 ust. 1”

2)w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 może być składany nie częściej niż raz w roku;”

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

UZASADNIENIE

Radykalny wzrost efektów budownictwa mieszkaniowego jest jednym z największych wyzwań współczesnej Polski. Inwestycje w mieszkalnictwie są i będą finansowane głównie ze środków gospodarstw domowych (własnych i kredytowych). Aby utrzymać trend wzrostowy nie można więc dopuścić do pogorszenia relacji pomiędzy dochodami gospodarstw domowych a cenami mieszkań. Relacja ta może ulec wyraźnemu pogorszeniu po 2007, gdy przestanie obowiązywać przyznany Polsce okres przejściowy na stosowanie obniżonej stawki VAT w mieszkalnictwie. Dodatkowo niepewność co do przyszłych stawek VAT sztucznie napędza dziś popyt i ceny. Przedkładana nowelizacja ustawy o podatku od towarów i usług ma zapewnić utrzymanie stawki 7% w odniesieniu do bardzo szerokiego katalogu inwestycji mieszkaniowych po 2007 r. w drodze zdefiniowania „zasobu objętego społecznym programem mieszkaniowym”, który zgodnie z prawem UE może być objęty stawką zredukowaną. Ponieważ duża część efektów budownictwa mieszkaniowego (szczególnie na wsi) powstaje w systemie gospodarczym i nie byłaby objęta dobrodziejstwem „definicji budownictwa społecznego”, proponuje się jednocześnie utrzymanie obowiązującego dziś systemu zwrotu inwestorom różnicy pomiędzy obniżoną a standardową stawką VAT.

1. Zbliżający się termin graniczny możliwości stosowania przez Polskę obniżonej 7% stawki podatku VAT w mieszkalnictwie (31 grudnia 2007 r.) i świadomość faktu, że podwyższenie tej stawki do poziomu podstawowego (22%) stanowi znaczące zagrożenie dla zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych w Polsce zdecydowały o konieczności przygotowania niniejszego projektu.

Wykorzystuje on fakt, iż reguły opodatkowania zawarte w VI Dyrektywie Rady Unii Europejskiej z dnia 17 maja 1977 r., obligujące Polskę do stosowania po upływie okresu derogacyjnego stawki podstawowej VAT w wysokości 22%, dają też możliwość stosowania w odniesieniu do określonej kategorii budownictwa mieszkaniowego obniżonej stawki VAT – na podstawie Załącznika 3 (do niedawna w przepisach Dyrektywy określanego jako Załącznik H), zgodnie z którym obniżonej stawce może podlegać dostawa, budowa, remont lub przebudowa budynków mieszkalnych w ramach polityki społecznej państwa (budownictwo społeczne). Dyrektywa pozostawia państwom członkowskim kwestię uregulowania zakresu znaczeniowego i ram pojęciowych sformułowania określanego mianem definicji budownictwa społecznego.

Art. 12 (3)(a) VI Dyrektywy w związku z poz. 9 Załącznika 3, przewiduje możliwość stosowania obniżonej stawki podatku od towarów i usług bez ograniczenia czasowego dla lokali i budynków zaliczanych do budownictwa społecznego.

Sama Dyrektywa zawiera wyłącznie ogólne przyzwolenie na stosowanie stawki obniżonej bezterminowo, nie zawiera natomiast definicji budownictwa społecznego.

W pozostałym prawie wspólnotowym brak jest również tej definicji czy oficjalnej wykładni takich pojęć jak „społeczna polityka mieszkaniowa”, czy „społeczne budownictwo mieszkaniowe”. Pozostawiono, w tym zakresie, swobodę Państwom Członkowskim w określaniu zakresu budownictwa mieszkaniowego uznawanego za budownictwo społeczne.

Większość Państw Członkowskich korzysta z możliwości stosowania obniżonych stawek bądź w ramach „społecznej polityki mieszkaniowej” („budownictwa społecznego”), bądź przez odnawianie (kolejne przedłużanie) okresów derogacji w stosowaniu stawek podstawowych VAT, które zasadniczo są niższe niż w Polsce. Zakres preferencji podatkowych w podatku od towarów i usług jest zróżnicowany np. od stosowania stawki 0% na dostawy nowych domów mieszkalnych w Wielkiej Brytanii do objęcia pojęciem budownictwa społecznego domów jednorodzinnych posadowionych na działkach gruntu o powierzchni nie przekraczającej 3 tys. m² we Włoszech.

Niniejsza propozycja przewiduje wprowadzenie do ustawy o podatku od towarów i usług definicji „budownictwa społecznego” (w art. 41 ust. 12a). Umożliwi to stosowanie obniżonej do 7% stawki podatku VAT na mieszkalnictwo po 2007 r., co w przypadku braku takiej definicji nie byłoby możliwe. Wraz z propozycją definicji budownictwa społecznego proponuje się wprowadzenie definicji „urządzeń budowlanych związanych z budownictwem społecznym”, jako elementu niezbędnego do prawidłowego korzystania z budynków i lokali zaliczanych do budownictwa społecznego. Objęcie infrastruktury towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu i związanej z budownictwem społecznym stawką obniżoną jest możliwe w świetle przepisów UE. Obecnie bowiem Polska korzysta z możliwości objęcia infrastruktury towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu jako takiego na podstawie derogacji traktatowej, której brzmienie różni się od pkt 9 Załącznika 3 jedynie brakiem ograniczeń dotyczących ‘social housing’.

Projekt zmienia również definicję obiektów budownictwa mieszkaniowego (art. 2 pkt 12 ustawy o VAT), odnosząc to pojęcie do całości działu 11 Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych – „Budynki mieszkalne”. Są to w przeważającej większości obiekty doskonale odpowiadające pojęciu „budownictwa objętego polityką społeczną państwa” – jak domy opieki społecznej, domy dziecka, domy dla bezdomnych itp.

Przyjęta definicja swoim zakresem i konstrukcją nie odbiega od rozwiązań przyjętych w tych Państwach Członkowskich, które w oparciu o możliwości Załącznika H stosują szeroki zakres wsparcia mieszkalnictwa w oparciu o obniżone stawki VAT (definicja budownictwa społecznego we Włoszech jako podstawowe kryteria przyjmuje również powierzchnię użytkową i powierzchnię gruntu). Mając na uwadze stopień rozwoju gospodarczego i poziom bezrobocia oraz stan budownictwa mieszkaniowego w Polsce nie wydaje się zasadne ograniczanie zakresu objętego pojęciem „budownictwa społecznego”

w większym stopniu, niż ma to miejsce w części Państw Członkowskich szeroko stosujących stawkę obniżoną VAT na mieszkalnictwo, odznaczających się jednocześnie sytuacją mieszkaniową nieporównywalnie lepszą niż występująca w Polsce.

2. Zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 2005 r. o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym dotyczy:

- bezterminowego przedłużenia możliwości uzyskania zwrotu wydatków na podstawie ustawy;
- wprowadzenia współczynnika korygującego cenę 1m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego stosowaną do wyznaczenia limitów wydatków podlegających zwrotowi. Współczynnik 1,3 sprawi, że cena przyjmowana do obliczania limitów będzie lepiej skorelowana z cenami rynkowymi. Współczynnik w tej samej wysokości proponuje się w poselskim projekcie nowelizacji ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania;
- wprowadzenia 6-letnich okresów obowiązywania limitów wydatków. Obecna epizodyczna - obliczona na paruletni zaledwie okres obowiązywania - regulacja nie wymagała tego rodzaju rozwiązań.

Warszawa, 21 marca 2007r.

BAS – WAEM – 604/07

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz zmianie
niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech
Romaniuk)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 z późn. zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zakłada zmianę:

- a) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zmianami), oraz
- b) ustawy z dnia 29 sierpnia 2005 r. o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym (Dz. U. Nr 177, poz. 1486).

Ad a) Projekt zakłada wprowadzenie nowej definicji obiektów budownictwa mieszkaniowego – jako budynków mieszkalnych stałego zamieszkania sklasyfikowanych w Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych w dziale 11. Ponadto w projekcie przewiduje się stosowanie obniżonej stawki podatku VAT dla projektowania, dostawy, budowy, remontu, modernizacji, termomodernizacji lub przebudowy obiektów budowlanych lub ich części zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym. Projekt zawiera definicję budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym jako obiektów budownictwa mieszkaniowego lub ich części, z wyłączeniem lokali użytkowych oraz lokali mieszkalnych w budynkach niemieszkalnych, sklasyfikowanych w Polskiej Klasyfikacji Obiektów

Budowlanych w dziale 12, oraz związanych z tymi obiektami urządzeniami budowlanymi w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Zgodnie z projektem do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym nie zalicza się: budynków mieszkalnych jednorodzinnych, których powierzchnia użytkowa przekracza 250 metrów kwadratowych oraz lokali mieszkalnych w obiektach budownictwa mieszkaniowego, których powierzchnia użytkowa przekracza 130 metrów kwadratowych. Projekt określa również kategorie urządzeń budowlanych związanych z budownictwem objętym społecznym programem mieszkaniowym.

Ad b) Projekt przewiduje zmianę art. 3 ustawy poprzez skreślenie w ust. 2 wyrazów „do dnia 31 grudnia 2007 r.”. W projekcie przewiduje się zmianę art. 3 ust 1, w którym pierwsza część zdania otrzymuje brzmienie „70 m² powierzchni użytkowej i 1,3 ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego”. W art. 3 w ust. 5 pkt 2 pierwsza część zdania otrzymuje brzmienie „30 m² powierzchni użytkowej i 1,3 ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego”. Ponadto w projekcie przewiduje się dodanie ust. 6b, zgodnie z którym limity kwoty zwrotu podatku dotyczą okresów 6 – letnich liczonych od daty złożenia pierwszego wniosku.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Prawo wspólnotowe reguluje kwestie związane z opodatkowaniem budownictwa mieszkaniowego podatkiem VAT. Zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską („TWE”) Rada stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, uchwala przepisy dotyczące harmonizacji ustawodawstw odnoszących się do podatków pośrednich w zakresie, w jakim harmonizacja ta jest niezbędna do zapewnienia ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zgodnie z tym upoważnieniem Rada przyjęła dyrektywę 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE nr L 347, s. 1) („dyrektywa”). Dyrektywa ta zastąpiła obowiązująca do dnia 31 grudnia 2006 r. Szóstą dyrektywę Rady 77/388/WE z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.

Zgodnie z art. 98 dyrektywy państwa członkowskie mogą stosować jedną lub dwie stawki obniżone podatku VAT do dostawy towarów lub świadczenia usług opisanych w załączniku III do dyrektywy („załącznik III”). Zgodnie z pkt (10) załącznika III stawka obniżona może być stosowana dla dostawy, budowy, renowacji i przeróbki mieszkań udostępnianych w ramach polityki socjalnej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Projekt ustawy przewiduje stosowanie obniżonej stawki podatku VAT na projektowanie, dostawę, budowę, remont, modernizację, termomodernizację lub przebudowę obiektów budowlanych lub ich części zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym. Prawo Unii Europejskiej nie definiuje pojęcia udostępniania mieszkań w ramach polityki socjalnej, pozostawiając państwom członkowskim swobodę w wyznaczaniu granic tego pojęcia. W projekcie ustawy przyjmuje się normy określające powierzchnię obiektów budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym, zakreślając w ten sposób granicę wyznaczającą jakie obiekty budownictwa są objęte tym programem, a zatem, zgodnie z postanowieniami załącznika III ich dostawa, budowa, renowacja i przeróbka ma być opodatkowana podatkiem VAT w obniżonej wysokości.

Użyte w projekcie pojęcia projektowania, dostawy, budowy, remontu, modernizacji, termomodernizacji i przebudowy należy uznać za niesprzeczne z użytymi w dyrektywie ogólnymi pojęciami dostawy, budowy, renowacji i przeróbki – których nie zdefiniowano na użytek dyrektywy.

Projektowana ustawa nie wprowadza odstępstwa od ogólnej zasady równego traktowania wyrażonej w art. 93 TWE co jest podstawową zasadą regulującą możliwość stosowania przez państwa członkowskie odmiennych zasad opodatkowania niektórych towarów i usług na podstawie obiektywnych kryteriów (*orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie 200/85 – Komisja Europejska vs. Republika Włoska*).

W związku z powyższym należy uznać, że poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz zmianie niektórych innych ustaw nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz zmianie niektórych innych ustaw nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, budownictwo, podatek VAT, polityka społeczna

Warszawa, 21 marca 2007 r.

BAS – WAEM – 605/07

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Romaniuk) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zakłada zmianę:

- a) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zmianami), oraz
- b) ustawy z dnia 29 sierpnia 2005 r. o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym (Dz. U. Nr 177, poz. 1486).

W projekcie przewiduje się stosowanie obniżonej stawki podatku VAT dla projektowania, dostawy, budowy, remontu, modernizacji, termomodernizacji lub przebudowy obiektów budowlanych lub ich części zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym, a także wprowadzenie zmian w ustawie o podatku od towarów i usług określających zakres pojęcia budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym. Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

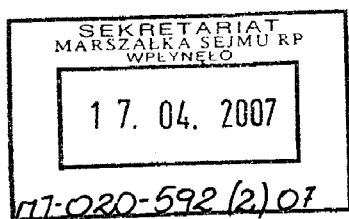
Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, budownictwo, podatek VAT, polityka społeczna

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, dnia 16.04.2007r.

Wojciech Romaniuk
Klub Parlamentarny
Samoobrona RP

Szanowny Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo numer PS-79-P/07 z dnia 29 marca 2007 roku jako poseł wnioskodawca wnoszę uzupełnienie do uzasadnienia projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług złożonego na ręce Pana Marszałka w dniu 02.03.2007 roku.

Z poważaniem
Wojciech Romaniuk

UZASADNIENIE (tekst ujednolicony)

Radykalny wzrost efektów budownictwa mieszkaniowego jest jednym z największych wyzwań współczesnej Polski. Inwestycje w mieszkalnictwie są i będą finansowane głównie ze środków gospodarstw domowych (własnych i kredytowych). Aby utrzymać trend wzrostowy nie można więc dopuścić do pogorszenia relacji pomiędzy dochodami gospodarstw domowych a cenami mieszkań. Relacja ta może ulec wyraźnemu pogorszeniu po 2007, gdy przestanie obowiązywać przyznany Polsce okres przejściowy na stosowanie obniżonej stawki VAT w mieszkalnictwie. Dodatkowo niepewność co do przyszłych stawek VAT sztucznie napędza dziś popyt i ceny. Przedkładana nowelizacja ustawy o podatku od towarów i usług ma zapewnić utrzymanie stawki 7% w odniesieniu do bardzo szerokiego katalogu inwestycji mieszkaniowych po 2007 r. w drodze zdefiniowania „zasobu objętego społecznym programem mieszkaniowym”, który zgodnie z prawem UE może być objęty stawką zredukowaną. Ponieważ duża część efektów budownictwa mieszkaniowego (szczególnie na wsi) powstaje w systemie gospodarczym i nie byłaby objęta dobrodziejstwem „definicji budownictwa społecznego”, proponuje się jednocześnie utrzymanie obowiązującego dziś systemu zwrotu inwestorom różnicy pomiędzy obniżoną a standardową stawką VAT.

1. Zbliżający się termin graniczny możliwości stosowania przez Polskę obniżonej 7% stawki podatku VAT w mieszkalnictwie (31 grudnia 2007 r.) i świadomość faktu, że podwyższenie tej stawki do poziomu podstawowego (22%) stanowi znaczące zagrożenie dla zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych w Polsce zdecydowały o konieczności przygotowania niniejszego projektu.

Wykorzystuje on fakt, iż reguły opodatkowania zawarte w VI Dyrektywie Rady Unii Europejskiej z dnia 17 maja 1977 r., obligujące Polskę do stosowania po upływie okresu derogacyjnego stawki podstawowej VAT w wysokości 22%, dają też możliwość stosowania w odniesieniu do określonej kategorii budownictwa mieszkaniowego obniżonej stawki VAT – na podstawie Załącznika 3 (do niedawna w przepisach Dyrektywy określanego jako Załącznik H), zgodnie z którym obniżonej stawce może podlegać dostawa, budowa, remont lub przebudowa budynków mieszkalnych w ramach polityki społecznej państwa (budownictwo społeczne). Dyrektywa pozostawia państwom członkowskim kwestię uregulowania zakresu znaczeniowego i ram pojęciowych sformułowania określanego mianem definicji budownictwa społecznego.

Art. 12 (3)(a) VI Dyrektywy w związku z poz. 9 Załącznika 3, przewiduje możliwość stosowania obniżonej stawki podatku od towarów i usług bez ograniczenia czasowego dla lokali i budynków zaliczanych do budownictwa społecznego.

Sama Dyrektywa zawiera wyłącznie ogólne przyzwolenie na stosowanie stawki obniżonej bezterminowo, nie zawiera natomiast definicji budownictwa społecznego.

W pozostałym prawie wspólnotowym brak jest również tej definicji czy oficjalnej wykładni takich pojęć jak „społeczna polityka mieszkaniowa”, czy „społeczne budownictwo mieszkaniowe”. Pozostawiono, w tym zakresie, swobodę Państwom Członkowskim w określaniu zakresu budownictwa mieszkaniowego uznawanego za budownictwo społeczne.

Większość Państw Członkowskich korzysta z możliwości stosowania obniżonych stawek bądź w ramach „społecznej polityki mieszkaniowej” („budownictwa społecznego”), bądź przez odnawianie (kolejne przedłużanie) okresów derogacji w stosowaniu stawek podstawowych VAT, które zasadniczo są niższe niż w Polsce. Zakres preferencji podatkowych w podatku od towarów i usług jest zróżnicowany np. od stosowania stawki 0% na dostawy nowych domów mieszkalnych w Wielkiej Brytanii do objęcia pojęciem budownictwa społecznego domów jednorodzinnych posadowionych na działkach gruntu o powierzchni nie przekraczającej 3 tys. m² we Włoszech.

Niniejsza propozycja przewiduje wprowadzenie do ustawy o podatku od towarów i usług definicji „budownictwa społecznego” (w art. 41 ust. 12a). Umożliwi to stosowanie obniżonej do 7% stawki podatku VAT na mieszkalnictwo po 2007 r., co w przypadku braku takiej definicji nie byłoby możliwe. Wraz z propozycją definicji budownictwa społecznego proponuje się wprowadzenie definicji „urządzeń budowlanych związanych z budownictwem społecznym”, jako elementu niezbędnego do prawidłowego korzystania z budynków i lokali zaliczanych do budownictwa społecznego. Objęcie infrastruktury towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu i związanej z budownictwem społecznym stawką obniżoną jest możliwe w świetle przepisów UE. Obecnie bowiem Polska korzysta z możliwości objęcia infrastruktury towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu jako takiemu na podstawie derogacji traktatowej, której brzmienie różni się od pkt 9 Załącznika 3 jedynie brakiem ograniczeń dotyczących ‘social housing’.

Projekt zmienia również definicję obiektów budownictwa mieszkaniowego (art. 2 pkt 12 ustawy o VAT), odnosząc to pojęcie do całości działu 11 Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych – „Budynki mieszkalne”. Są to w przeważającej większości obiekty doskonale odpowiadające pojęciu „budownictwa objętego polityką społeczną państwa” – jak domy opieki społecznej, domy dziecka, domy dla bezdomnych itp.

Przyjęta definicja swoim zakresem i konstrukcją nie odbiega od rozwiązań przyjętych w tych Państwach Członkowskich, które w oparciu o możliwości Załącznika H stosują szeroki zakres wsparcia mieszkalnictwa w oparciu o obniżone stawki VAT (definicja budownictwa społecznego we Włoszech jako podstawowe kryteria przyjmuje również powierzchnię użytkową i powierzchnię gruntu). Mając na uwadze stopień rozwoju gospodarczego i poziom bezrobocia oraz stan budownictwa mieszkaniowego w Polsce nie

wyduje się zasadne ograniczanie zakresu objętego pojęciem „budownictwa społecznego” w większym stopniu, niż ma to miejsce w części Państw Członkowskich szeroko stosujących stawkę obniżoną VAT na mieszkalnictwo, odznaczających się jednocześnie sytuacją mieszkaniową nieporównywalnie lepszą niż występująca w Polsce.

2. Zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 2005 r. o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym dotyczy:

- bezterminowego przedłużenia możliwości uzyskania zwrotu wydatków na podstawie ustawy;
- wprowadzenia współczynnika korygującego cenę 1m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego stosowaną do wyznaczenia limitów wydatków podlegających zwrotowi. Współczynnik 1,3 sprawi, że cena przyjmowana do obliczania limitów będzie lepiej skorelowana z cenami rynkowymi. Współczynnik w tej samej wysokości proponuje się w poselskim projekcie nowelizacji ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania;
- wprowadzenia 6-letnich okresów obowiązywania limitów wydatków. Obecna epizodyczna - obliczona na paruletni zaledwie okres obowiązywania - regulacja nie wymagała tego rodzaju rozwiązań.

3. Ocena skutków regulacji

3.1 Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Przeprowadzenie szacunków skutków budżetowych związanych ze zmianami w ustawie o podatku od towarów i usług może mieć jedynie charakter poglądowy. Jakakolwiek zmiana w ustawie VAT, nie dotycząca nawet wprost zmian stawek podatku, wpływa w sposób istotny (pośrednio lub bezpośrednio) na warunki prowadzonej działalności gospodarczej, powodując bardzo wymierne skutki budżetowe, których jednak nie da się w sposób uprawniony określić liczbowo. Potwierdzenie tej uwagi stanowią dotychczasowe OSR do przepisów VAT, które w warstwie skutków budżetowych, nawet w tak kompleksowych projektach, jak projekt nowej ustawy o podatku od towarów i usług, sprowadzały się jedynie do niewielkich w swej zawartości informacyjnej analiz poglądowych.

Proponowane w projekcie nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług rozwiązania pozwolą w pierwszym rządzie na stosowanie po 1 stycznia 2008 roku obniżonej stawki VAT w mieszkalnictwie w zasobie objętym definicją „budownictwa społecznego”.

Proponowane rozwiązania pozwolą na objęcie po 2007 roku zakresem stosowania stawki obniżonej VAT tę część budynków mieszkalnych stałego zamieszkania zawartych PKOB11, która bez wątpienia jest przedmiotem bardzo zróżnicowanych działań wsparcia publicznego o charakterze społecznym (budynki mieszkalne zbiorowego zamieszkania – zgodnie z PKOB w szczególności domy mieszkalne dla ludzi starszych, studentów, dzieci i innych grup społecznych – domy opieki społecznej, internaty i bursy szkolne, domy studenckie, domy dziecka, domy dla bezdomnych itp.). W tym drugim przypadku (budynki mieszkalne zbiorowego, stałego zamieszkania) podstawą obecnego stosowania stawki obniżonej VAT są możliwości wprowadzone w pkt 20 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 roku, obowiązujące od 15 lutego 2005 r. W świetle danych GUS wartość netto produkcji budowlano-montażowej (roboty o charakterze inwestycyjnym i remontowym) dotycząca budynków mieszkalnych zbiorowego zamieszkania stanowi rocznie przeciętnie ok. 10%-14% analogicznej wielkości dotyczącej wszystkich obiektów mieszkalnych sklasyfikowanych w PKOB 11. W 2005 roku wartość netto produkcji budowlano-montażowej na budynkach mieszkalnych zbiorowego zamieszkania wynosiła ok. 783,6 mln zł (dla wszystkich budynków mieszkalnych 6.651,9 mln zł). Przyjmując utracone wpływy wynikające z utrzymania stawki podatku VAT na poziomie 7% wpływy z tego tytułu rocznie – przyjmując uproszczone założenia – dotyczą kwoty o ok. 120 mln zł. Ponieważ inwestycje w tym zakresie dotyczą w większości obiektów mieszkaniowych realizujących ważne funkcje społeczne/socjalne i jako takie podlegają w znacznej mierze bezpośredniemu finansowaniu angażującemu środki publiczne (przykładem ustawa z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych), rzeczywisty efekt dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego będzie znacznie mniejszy lub wręcz neutralny finansowo (pozwalając jednocześnie na bardziej efektywną realizację wielu ważnych zadań o charakterze społecznym).

Druga grupa zmian proponowanych w projekcie ustawy dotyczy likwidacji okresu obowiązywania systemu zwrotu osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym (z tytułu wyższego VAT na materiały budowlane), wraz z wprowadzeniem korekty współczynnika wymiaru zwrotu oraz 6-letnich okresów rozliczania. W stosunku do obowiązujących obecnie rozwiązań wprowadzone korekty mają jedynie na celu uwzględnienie – chociażby w części – wzrostu cen materiałów budowlanych. Ponieważ efektem rosnących cen oraz wyższej dynamiki sprzedaży (warunkiem jej utrzymania jest co najmniej nie zwiększanie w stosunku do obecnych uwarunkowań poziomu obowiązujących obciążeń fiskalnych i preferencji przysługujących inwestorom realizującym inwestycje w systemie gospodarczym) są wyższe wpływy do budżetu państwa, proponowane w tym zakresie zmiany mają z założenia wyłącznie charakter „urealniający” funkcjonujące rozwiązania, przy proponowanej ich kontynuacji w kolejnych latach, bez negatywnego wpływu na budżet państwa. Bez wątplenia pozytywnym efektem dla finansów publicznych będzie w tym przypadku powstrzymanie w istotnym stopniu rozwoju szarej strefy produkcji materiałów budowlanych. Z przedłużeniem „zwrotu inwestorskiego” będą oczywiście związane wydatki budżetowe przeznaczone na przysługujące inwestorom zwroty. Dotychczas wydatki z tego tytułu były znacząco niższe od prezentowanych w 2004 r. szacunków Ministerstwa Finansów, sporządzonych na etapie dyskusji parlamentarnej nad wprowadzeniem systemu „zwrotu inwestorskiego”. Biorąc pod uwagę proponowaną w projekcie rezygnację z obecnych rozwiązań czasowych, skłaniających inwestorów do nieracjonalnych wydatków ponoszonych wyłącznie w celu wykorzystania wsparcia obowiązującego do pewnej daty granicznej, wydatki bezpośrednie na „zwrot inwestorski” w przypadku bezterminowego przedłużenia systemu mogą ulec dalszemu zmniejszeniu.

Podsumowując, ocenia się, iż proponowane rozwiązania nie wpłyną negatywnie na sytuację budżetu państwa. Podatek pobierany wg podstawowej stawki od budynków mieszkalnych i lokali mieszkalnych nie objętych definicją budownictwa społecznego zwiększyć może wpływy budżetowe, jako efekt objęcia stawką podstawową czynności opodatkowanych VAT części tych obiektów mieszkalnych, które obecnie podlegają pod zakres opodatkowania na preferencyjnych warunkach, przy jednoczesnym zachowaniu poziomu efektywności bezpośrednich środków wydawanych na wspieranie inwestycji mieszkaniowych z budżetu państwa.

3.2 Wpływ regulacji na rynek pracy

Efekty pozytywne w tym zakresie będą występowały bezpośrednio co najmniej na dwóch płaszczyznach. Utrzymanie obecnych preferencji VAT oraz systemu tzw. zwrotu inwestorskiego wpłynie na wzrost zatrudnienia w sektorze budowlanym oraz powiązanych branżach. Stopniowa poprawa warunków mieszkaniowych, wspierana w różnych obszarach dodatkowo instrumentami polityki mieszkaniowej, wpłynie na poprawne kształtowanie się procesów dostosowawczych na rynku pracy, w szczególności w kontekście utrudnionej m.in. z tego powodu mobilności geograficznej.

3.3 Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przepisów przewidywanych w projekcie ustawy bezpośrednio nie wpłynie na zmianę konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki. Pozytywny efekt wpływający na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki będzie wiązał się z zauważaną poprawą stanu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych, a więc ograniczania jednej z barier wpływających na obserwowane w ostatnich latach procesy czasowej lub trwałej emigracji, m.in. w grupie osób młodych z wykształceniem wyższym – pozytywna zmiana w tym zakresie będzie oczywiście uzależniona przede wszystkim od trwałej poprawy sytuacji gospodarczej, w tym poprawy na rynku pracy.

3.4 Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przepisy określone w projekcie ustawy będą wpływały korzystnie na sytuację poszczególnych regionów kraju (m.in. poprawa warunków mieszkaniowych, nowe inwestycje, mobilność zawodowa, ograniczenie negatywnych trendów demograficznych).

3.5 Wpływ regulacji na warunki życia społecznego i gospodarczego

Wpływ pozytywny. Zasadniczym celem proponowanych rozwiązań jest poprawa warunków mieszkaniowych, przede wszystkim zaś stworzenie warunków umożliwiających

zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych, jako jednej z podstawowych potrzeb społecznych. Proinwestycyjny charakter rozwiązań będzie oddziaływał pozytywnie na rozwój budownictwa mieszkaniowego oraz lepszą koniunkturę w branżach powiązanych z mieszkalnictwem, optymalizację rynku mieszkaniowego (ceny mieszkań), lepsze uwarunkowania sytuacji występującej na rynku pracy, efektywność środków budżetowych kierowanych do sektora mieszkaniowego w ramach istniejących i nowych programów wsparcia.

3.6 Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wprowadzenie definicji budownictwa społecznego do ustawy VAT bezpośrednio odwołuje się do rozwiązań określonych w Załączniku 3 stosownej dyrektywy. W zakresie przedłużenia systemu zwrotu osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym (wprowadzony w związku z podwyższeniem w 2004 r. stawki VAT na materiały budowlane system wyrównujący warunki realizacji inwestycji mieszkaniowych w systemie gospodarczym) rozwiązania te nie stoją w sprzeczności z przepisami UE, co potwierdzały już ekspertyzy przygotowane dla Sejmu RP w okresie prac parlamentarnych związanych z uchwaleniem ustawy o zwrocie.

KRAJOWA RADA RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4

tel./fax 022 - 622.84.28 , 622.84.33 , 622.05.88

e-mail kirp@kirp.pl

L.dz. 13 857/2007

Warszawa, dnia 11 kwietnia 2007 r.

**Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma Nr PS-66/07 z dnia 28 marca 2007 r. w sprawie uzgodnienia projektu ustawy — o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Romaniuk) - uprzejmie zawiadamiam, że Krajowa Rada Radców Prawnych nie zgłasza uwag do tego projektu.

Z wyrazami szacunku

**SEKRETARZ
KRAJOWEJ RADY RADCÓW PRAWNYCH**

Włodzisław Lewandowski

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

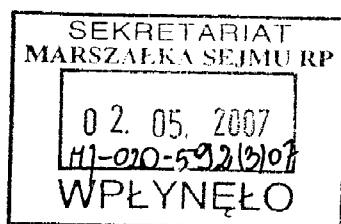
L.dz.

Data wpływu 17.04.2007

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2007 r.

Prof. dr hab. Witold Modzelewski
Przewodniczący Krajowej Rady
Doradców Podatkowych

KRDP/KPP/22/07/AG

Szanowny Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu RP

W nawiązaniu do pisma znak Ps-66/07 w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Romaniuk), w załączeniu uprzejmie przekazuję opinię Krajowej Rady Doradców Podatkowych do w/w projektu.

Łącząc wyrazy szacunku

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Prof. dr hab. Witold Modzelewski

**Opinia Krajowej Rady Doradców Podatkowych w sprawie projektu ustawy o zmianie
ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw
(wnioskodawca: poseł Wojciech Romaniuk).**

Projektowana zmiana ustawy o podatku od towarów i usług zakłada obniżenie stawki podatku VAT dla dostawy towarów oraz świadczenia usług związanych z budownictwem mieszkaniowym. Nowelizacja zakłada wprowadzenie do polskiej ustawy o podatku VAT, definicji „budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym”, w celu umożliwienia zastosowania do tego rodzaju czynności stawki niższej od podstawowej. Możliwość taką przewidują regulacje Dyrektywy Rady, odnoszące się do harmonizacji systemu podatku od wartości dodanej krajów wspólnotowych.

Przedstawiony projekt zakłada również wydłużenie realnego okresu, w którym osoby fizyczne mogą żądać zwrotu podatku VAT w oparciu o ustawę z dnia 29 sierpnia 2005 roku o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym.

Ad. art. 1 pkt 2 lit. a

Rekomenduje się rozszerzenie zakresu czynności, których świadczenie przy realizacji obiektów kwalifikowanych do „budownictwa społecznego” uprawniałoby do stosowania stawki, o której mowa w art. 41 ust. 2 podatku od towarów i usług. Uzasadnione wydaje się odniesienie stawki 7% również do rozbudowy, rekonstrukcji budynków lub ich części zaliczanych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym oraz adaptacji budynków niemieszkalnych lub ich części do celów mieszkalnych. Wskazać należy, iż ustawodawstwo podatkowe odróżnia czynności „remontu” i „modernizacji” od czynności „rozbudowy, rekonstrukcji i adaptacji”. Przykładem tego jest art. 22 g ust. 17 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz analogiczny przepis ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Przyjmując zasadę racjonalności ustawodawcy, tego rodzaju wyodrębnienie „rozbudowy, rekonstrukcji i adaptacji” obok „remontu i modernizacji”, każe przyjmować odrębne znaczenie tych zwrotów. Dlatego też proponowane brzmienie regulacji ograniczające swój zakres stosowania jedynie do „remontu, modernizacji, przebudowy” może w praktyce spowodować podnoszenie przez interpretatorów stanowiska, iż stawka 7% nie odnosi się do „rozbudowy rekonstrukcji i adaptacji”. Uzasadnienie projektu wskazuje natomiast na odmienną wolę projektodawcy.

Ad. art. 1 pkt 2 lit. b

Proponujemy preredagowanie przepisu art. 41 ust. 12a, aby w sposób jednoznaczny określić jego zakres przedmiotowy. Zgodnie z projektem nie wiadomo czy w dziale 12 PKOB mają być sklasyfikowane tylko lokale mieszkalne w budynkach niemieszkalnych czy również obiekty budownictwa mieszkaniowego (ich części).

W celu zapobieżenia sporom interpretacyjnym, rekomendujemy wykreślenie w ust. 12a zwrotu „oraz związanych z tymi obiektami urządzeniami budowlanymi w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (..)” oraz jednoczesne dodanie zwrotu: „, w tym związanych z tymi obiektami urządzeń budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane”. W obecnym brzmieniu projektowanej nowelizacji, treść ust. 12 i 12a może skłaniać do przyjęcia stanowiska, iż stawkę 7% stosuje się jedynie do „obiektów budowlanych lub ich części” z pominięciem „urządzeń

budowlanych związanych tymi obiektami. Wprowadzając definicję „budownictwa społecznego” projektodawca wskazuje, iż w jej zakresie przedmiotowym zawierają się:

- obiekty budownictwa mieszkaniowego lub ich części,
- lokale mieszkalne w budynkach niemieszkalnych oraz
- urządzenia budowlane.

Preferencyjną stawką objęte zostały jedynie czynności dotyczące obiektów budowlanych i ich części. W tym stanie rodzi się wątpliwość, czy czynności dotyczące urządzeń budowlanych, niebędące obiektami budowlanymi - zawarte w katalogu „budownictwa społecznego”, będą czynnościami opodatkowanymi stawką 7%. Zakładana treść pkt. Art. 41 pkt 12, nie daje podstaw do twierdzenia, że obiekty budowlane lub ich części zawierają w swym zakresie urządzenia budowlane.

Sugerujemy aby wnioskodawcy wzięli również pod uwagę Decyzję Rady z 07 listopada 2006r (2006/774/WE). Na mocy art. 13 tej decyzji Polska uzyskała możliwość stosowania obniżonej stawki między innymi do remontów i napraw prywatnych budynków mieszkalnych z wyłączeniem materiałów stanowiących znaczną część wartości świadczonej usługi.

Stawka ta może być stosowana do 31.12.2010r.

Wydaje się że decyzja Rady stwarza możliwość stosowania tej stawki również do budynków (lokali) wyłączonych przez projektodawców z pojęcia budownictwa społecznego (art. 1 pkt. 2 – nowo projektowany art. 41 ust. 12b ustawy o PTU).

Należy zwrócić uwagę projektodawcy, iż zakładane przez niego limity powierzchni, zawarte w pkt 12b, wyłączające możliwość kwalifikowania obiektów do „budownictwa społecznego” powodują, iż przekroczenie tych norm nakazuje opodatkować stawką 22% powierzchnię całego lokalu (budynku), a nie jedynie nadwyżki ponad limit. Pod rozwagę projektodawcy poddajemy, czy taki był jego zamiar.

W związku z powyższym Krajowa Rada Doradców Podatkowych uprzejmie prosi o wzięcie pod uwagę niniejszej opinii, w dalszych pracach parlamentarnych.

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Prof. dr hab. Witold Modzelewski

